

عنوان مقاله:

بنیاد انسان شناختی اخلاق در حکمت متعالیه

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد فتحعلی خانی - استادیار پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

انسان از آغاز تا انجام حیاتش با حرکتی جوهری از منازل بی شمار مسیر تکاملی می گذرد. این حرکت به حالت های گوناگون قهری، اختیاری، اشتدادی و تضعفی است. اعمال اختیاری ویژه ای که به کسب هیئات و ملکاتی خاص و در نتیجه کمال وجودی انسان می انجامد نیل به مقامات رفیع را ممکن می سازد. این کمالات وجودی به جهت یگانگی "وجود" و "خیر" در حکمت متعالیه، کمالات ارزشی اخلاقی نیز هستند و به جهت توقفی که بر افعال اختیاری دارند منشا ارزش اخلاقی آن افعال می شوند. چنین ربطی میان انسان شناسی، با پژوهشی درباره واقع و اخلاق، به عنوان قلمروی ارزشی، ناشی از دو مبنای فلسفی در اندیشه صدرالمتالهین است: نخست حرکت جوهری و اشتدادی، و دوم یگانگی "وجود" و "خیر".

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، اخلاق، حرکت جوهری، اشتداد، کمال، تکامل، خیر، اختیار، حکمت متعالیه، صدرالمتالهین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038246>

